

Roma contra violatores Privilegii huius.

aut Episcopus, Imperator aut Rex, Princeps aut Dux, Comes aut Vicecomes, Judex, aut ecclesiastica quaelibet, secularisve persona, hanc nostram constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat; & a sacratissimo Corpore & Sanguine Dei & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtae ultioni subiaceat.

Benedictio factorum d. Monast.

§.6. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax D. N. Jesu Christi, quatenus & hic fructus bonae actionis percipiant, & apud districtum Iudicem praemia aeternae pacis inveniant. Amen. Amen. Amen.

Papae subscriptio.

EGO PASCALIS Catholicae Ecclesiae Episcopus subscripsi.

Dat. die 12. Maji anno Dom. 1100. Pont. anno 11.

Dat. Trojae per manum Johannis S. R. E. Diaconi Cardinalis Kalendis Maii, Indictione octava. Incarnationis Dominicae anno MC. Pontificatus autem Domini Paschalis Secundi. I.

IV.

Privilegium Trojanae Ecclesiae.

Edidit Ughe. Ital. Sac. 7. 1.

Paschalis Episcopus Servus Servorum Dei, dilecto fratri Huberto Trojano Episcopo, ejusque successoribus canonice substituendis, in perpetuum.

Exordium.

Iustis votis consensum praebere, iustisque petitionibus aures accommodare nos convenit, qui licet indigni, iustitiae custodes atque praecones in excelsa Apostolorum Principum Petri & Pauli specula positi, Domino disponente, conspicimur. Tuis igitur, frater in Christo charissime Huberte, iustis petitionibus annuentes, S. Trojanam Ecclesiam, cui Deo auctore praesides, Apostolicae Sedis auctoritate munimus. Statuimus enim, ut ejusdem Ecclesiae Trojanae Antistites in perpetuum a Sedis Apostolicae Pontifice consecrentur; cui nimirum Ecclesiae, tibi que ac tuis legitimis successoribus jure proprio possidere firmamus, Montem Majurum, Villam, quae dicitur S. Laurentii, & quicquid in posterum iuste & canonice ad Ecclesiae possessionis proprietatem, largiente Domino, poteritis adipisci. Episcopali vero jure regendam in perpetuum ac disponendam sancimus ipsam Civitatem Trojanam, & in ea S. Nicolai Monasterium cum Ecclesiis ad id pertinentibus, S. Crucem de Portula, & Felicem, Castellionem, Castellum novum, Bicarum cum Abbatia S. Petri in Burgo cum Ecclesiis ad id pertinentibus, Ecclesiam S. Viti, fabricam S. Mariae de Focis, S. Petrum de Montella, S. Justam, & quaecumque praedia praedecessorum nostrorum authenticis privilegiis, quae Ecclesiae vestrae data sunt, continentur. Decernimus itaque, ut nulli omnino hominum liceat eandem Ecclesiam temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, vel injuste datas, suis usibus vindicare, minuire, vel temerariis vexationibus fatigare; sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum susten-

Trojani Episcopi a summo Pontifice consecrandi.

Omnibus & singulis ejusdem Ecclesiae bonis fruantur.

Absque ullius persone vi, si ve molestia.

tatione & gubernatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura. Si quis vero in crastinum Archiepiscopus, aut Episcopus, Imperator, aut Rex, Princeps, aut Dux, Comes, vice Comes, Judex, aut Ecclesiastica quaelibet, secularisve persona, hanc nostrae Constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire temptaverit, secundo tertiove commonita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & a sacratissimo Corpore ac Sanguine Dei & Domini nostri Redemptoris Jesu Christi aliena sit, atque in extremo examine districtae subiaceat ultioni. Cunctis autem eidem Ecclesiae justa servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi; quatenus & hic fructum bonae actionis percipiant, & apud districtum Iudicem praemia aeternae pacis inveniant.

Solite clausula.

EGO PASCALIS S. Catholicae Ecclesiae Episcopus subscripsi.

Paschalis PP.

Ego Oddo Ostiensis Episcopus subscripsi.

& S. R. E. Cardinalium subscriptiones.

Ego Odoriscus Cardinalis, & Abbas subscripsi.

Ego Albic. Dia. Card. S. Petri subscripsi.

Ego Milo Pranesinus Episcopus subscripsi.

Ego Bruno Signin. Episcopus subscripsi.

Ego Teuto Card. SS. Joannis & Pauli scripsi.

Ego Paganus Diaconus Romanae Ecclesiae Cardinalis subscripsi.

Dat. die 10. Novembr. anno Domini 1100. Pontificatus anno 11.

Datum apud Casinum per manum Johannis S. R. E. Diac. Cardinalis IV. Idus Novembris Ind. VIII. Incarn. Domini Anno M. C. Pontificatus autem D. Paschalis II. Papae Anno II.

V.

Privilegium, quo Monasterii Cluniacensis bona omnia, ac jura confirmantur.

Paschalis Episcopus Servus Servorum Dei, venerabili fratri Hugoni Cluniacensi Abbati, ejusque successoribus regulariter substituendis imposterum.

Edidit Martini Marrier in Bibliotheca Cluniac. col. 522. & Guichenon ex Archiv. Cantuanae Ecclesiae.

Zelus Domini, & Religionis prerogativa, qua per universum fere Occidentem nostris temporibus per Dei gratiam Congregatio vestra percellit, & inconcussa unitas, qua inter procellas omnes Sedi Apostolicae adhaesistis, mansuetudinem nostram vehementius exhortantur, imo urgent atque compellunt, ut vestris petitionibus assensum accomodare, & quieti vestrae imposterum providere solliciti debeamus. Quapropter quidquid libertatis, quidquid tuitionis, quidquid auctoritatis praedecessores nostri Ecclesiae Romanae Pontifices, praesertim Apostolicae memoriae Gregorius VII. & Urbanus II. vestro Monasterio, & locis ad idem pertinentibus, contulerunt, Nos quoque praesenti decreto auctore Domini confirmamus. Ad haec adicimus, ut in omnibus Prioratibus & Cellis, quae nunc sine proprio Abbate vestro regimini subiectae sunt, nullus unquam futuris temporibus Abbatem ordinare praesumat; sed tam Prioratus ipsi & Cellae, quam & caetera in quibuslibet locis omnia, quibus fraternitas tua Arvernensis Concilii, quod per praedictum Urbanum PP. celebratum est, tempore in-

Proemium.

Haec desiderantur in exemplari a Marrier edito.

Confirmantur privilegia omnia Cluniacensibus concessa a Gregorio VII. & Urbano II.

Et quae concessa sunt in Concilio Arvernen.

Bona quoque prout hic enumerantur. * Marr. de Marciniaco. * Marr. de Cufiniaco. * Marr. de Leuntis. * Marr. Orylius. * Marr. S. Maria de Toboia Boarum. * Marr. de Campis. * Marr. S. Orventis.

Quae bona omnia cum Ecclesiis & Cappellis declarantur immunita ab omni laicali onere.

* Marr. seu Fratris vestris.

Eorum vero presbyteri a numerum curam ab Episcopo loci accipere debent.

Facultas datur recipiendi elemosinas, quae gratis offeruntur.

Abbatia nonnulla Cluniacensi Abbati subiacent.

Salvo jure S. R. E. Fratres Cluniacenses a sacris officiis suspendi non posse declaratur.

Nec prohiberi, quominus in Monasteriis Clerici aut laici delinquentes recipiantur.

Nec bona ad eadem spectantia quomodo molestari.

investita erat, de quibus tunc nulla questio mota est, cui nimirum Concilio per temetipsum interfueras, tam tibi quam successoribus tuis in pace semper & quiete ferventur, in quibus haec propriis visa sunt annotanda nominibus: S. Maria de Charitate de Martignaco, S. Petrus de Munfiaco, S. Petrus de Lenicis, S. Paulus de Pergamo, S. Isidorus de Hispania, S. Odylus de Scarrione, sanctus Marcellus de Salsimoniaco, S. Marcellus de Cabilone, Carus-Locus, Paredus, Romanum Monasterium, S. Victor de Gebenna, Paterniacus, S. Saturninus de Provincia, S. Eutropius, S. Martinus de Auxia, Monasterium de Caceris, S. Maria de Tolosa, Boort, Tiernus, S. Martinus de Capis, Sylviniacus, Virgenus, Ginniacus, Nantacus, S. Pancratius de Anglica, S. Leceus de Bigorro, S. Arentius Auxienis, S. Maria de Nazara, S. Jacobus de Potino, S. Gabriel de Cremona, S. Salvator & S. Stephanus de Niverno. Praecipimus etiam, ut omnes Ecclesiae seu Cappellae vestrae & Cimiteria libera sint, & omnis exactio immunita praeter consuetam Episcopi paratam justitiam in Presbyteros, si adversus Ordinis sui dignitatem offenderint: exceptis nimirum Ecclesiis illis, quae absque hujusmodi subiectione in Abbatis potestate subsistunt. Liceat quoque vobis cum iuribus vestris Presbyteros eligere, ita tamen, ut ab Episcopis, vel Episcoporum Vicariis animarum curam absque venalitate suscipiant; quam si committere illi, quod absit, ex pravitate noluerint, tunc Presbyteri ex Apostolicae Sedis benignitate officia celebrandi licentiam consequantur; neque cuilibet facultas sit, aut claustrum unquam aut locorum vestrorum fines pro vivorum sive defunctorum elemosinis ob salutem datis inquietare; sed tam virorum quam mulierum oblationes, quae Deo offeruntur, in usum servorum Dei, pauperumque Christi percipere liceat. Abbatias vero, quas tua tuorumque successorum ordinationi praedecessor noster Gregorius VII. PP. commisit, nos quoque committimus, videlicet Virhelva, S. Egidii, S. Joannis de Angelico, S. Petri de Moysiaco, Maliacensem, S. Martialis de Lemovico, novum Monasterium S. Cypriani Pictaviensis de S. Sacco; adjicientes etiam S. Germani Antistodorensis, S. Astrimontii Mauricensis, S. Bertini Tarvanensis eidem ordinationi subiaceant: salvo nimirum jure Sanctae Ecclesiae Romanae. Nec minus illud supradictum Urbani II. Papae Capitulum confirmamus, ne Cellarum vestrarum ubilibet positarum fratres pro qualibet interdictione vel excommunicatione divinatorum officiorum suspensionem patiantur; sed tam Monachi quam & famuli eorum, & qui se monasticae professioni devoverunt, clausis Ecclesiarum januis, non admissis diecesanis, divinae servitutis officia celebrent, & sepulturae debita peragant. Concedimus etiam vobis Laicos seu Clericos seculares, nisi qui pro certis criminibus excommunicati sunt, ad conversionem, sive sepulturam per loca vestra suscipere. Clericos quoque regulares, qui pro necessitatibus ad vestrum Cenobium effugiunt, suscipiendi, & ad vestrum propositum admittendi, Religionis vestrae licentiam impertimus. Praeterea decernimus, ut nulli omnino hominum liceat vestrum venerabile Cenobium & loca subdita temere perturbare; sed eorum Ecclesiae possessiones, & bona caetera, quae pro animarum salute

donata sunt, vel in futurum Deo miserante donari contingerit, firma vobis, vestrisque successoribus, & illibata permaneant, quos profecto cognoscimus ab excommunicatis, & rapacibus discretionem debita contineri. Si qua igitur Ecclesiastica secularisve persona, hanc nostrae Constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo & tertio commonita, nisi satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & a sacratissimo Corpore ac Sanguine Dei & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena sit, atque in extremo examine districtae ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco justa servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus & hic fructum bonae actionis percipiant, & apud districtum Iudicem praemia aeternae pacis inveniant. Amen.

Sub poena privationis gradus, & censurarum.

EGO PASCALIS Sanctae Ecclesiae Catholicae Episcopus.

Paschalis PP. subscriptio.

Ego Odo Ostiensis Episcopus subscripsi.

Subscriptio nes S. R. E. Cardinalium.

Ego Milo Pranesinus Episcopus.

Ego Albericus Cardinalis S. Petri ad Vincula.

* al. Gualterus.

Ego Walterius Episcopus Albanensis Ecclesiae subscripsi.

Ego Teuto Cardinalis SS. Joannis & Pauli.

Ego Joannes Tusculanensis Episcopus.

Ego Paganus S. R. E. Cardinalis subscripsi (a).

Dat. die 15. Novemb. anno Domini 1100. Pontificatus anno 11.

Datum Anagninae per manum Johannis S. R. E. Diaconi Cardinalis, XVII. Kal. Decembris. Indictione VIII. Incarnationis Dominicae anno MC. Pontificatus autem Domini Paschalis PP. II.

VI.

Absolutio Godifredi Florentini Episcopi, & damnatio accusatorum.

Paschalis Episcopus Servus Servorum Dei, dilectis filiis Clero & Populo Florentino, salutem & apostolicam benedictionem.

Fasti ferias.

Jamdudum apud nos confrater noster G. Episcopus vester querelam suam deposuit adversus Ecclesiam vestram Archidiaconum, & ejus socios, videlicet Joannem Priorem Ecclesiae sancti Laurentii, & Petrum S. Petri de Scaradio, & Rambaldum S. Stephani Priorem, quod eum in populo criminarentur simoniaca pravitatis. Missis itaque literis utrique parti, agenda causae terminum dedimus. Cum in termino venisset Episcopus, illi ad praesentiam nostram minime accesserunt, terrorem captionis in itinere praetendentes. Nos autem, ut eis hujus occasione diverticula tolleremus, per eundem Episcopum, & per Episcopum Volterranum ducatum eis omnino tutum providere curavimus. Archidiaconus quidem, & B. Laurentii Prior ad nostram praesentiam convenerunt; caeteri alii nec venerunt, nec pro se nuntios transmiserunt. Tunc praesentibus eis adversus eos Episcopus questus est:

(a) In hisce subscriptionibus quae in exemplari S. Guichenon non legebantur ex altero Martini Marrier supplevimus, vel emendavimus.

Episcopi innocencia probata :

Falsi accusatores condemnati :

Dat. die 3 Martii anno Domini 1101. Pontif. an. 11.

* forte, reverentissimo *

Ex Tom. xii. Concil. inter Episcopat. Paschalis PP.

Toletana Ecclesie dignitas in multis Synodis comprobata. * al. in ecclesiastica dignitate gloriam stabilire.

* forte, reverentissimi * al. Civitas

ste: quod se ipsius obedientie, communionique subtraxerint: quod ipsum in populo simoniaci flagitii criminati sint: quod ejus execrati sint consecrationes: quod adversus eum conspirationem in conventiculis fecerint. Porro illi, premissis tractationis spatio, se accusatores Episcopi, aut illius criminis probatores penitus negaverunt; collectiones Clericorum seu Laicorum in Ecclesiasticis fecisse asseruerunt: sed propter inquirendam rumoris illius, qui contra Episcopum increbuerat, veritatem: in quibus nimirum collectionibus conspirationis conventicula intelleximus: in ceteris quoque se offendisse confessi sunt. Prolata sunt igitur his causis congruentia sanctorum Patrum diversa capitula, Antiochene videlicet Synodi Quintum: De his, qui se a ministerio Ecclesiastico subtrahunt, & seorsim colligunt; Item De conspiratione, seu conjuratione Chalcedonensis Synodi Decimum octavum; & Callisti Papae ad Episcopos per Galliam constitutos, cujus initium est: Conspirationum criminum vestris in partibus vigere audivimus; Item Alexandri Papae: De his, qui Sanctos persequuntur, aut amovere, aut dilacerare nituntur; Item Stephani Papae: De his, qui adversus Patres amantur, & qui fratres calumniantur. Nos ergo, tantorum Patrum auctoritatibus instructi, preteritos viros, tamquam propria confessione convictos, ob officii seu dignitatis suis sententia judiciali removemus, nisi eis in posterum misericordia subveniatur Ecclesie: Aliisque etiam, qui vocati venire ad nostram presentiam neglexerunt, idem iudicium irrogamus, quoniam eisdem videntur capitulis irretiti; equum est enim, ut delationem sententiae de absentia non lucrentur, quia constitur de omnibus quisque, si subterfugere iudicium dilationibus, putat. Omnibus igitur vobis presentiam literarum auctoritate precipimus, ut Episcopum vestrum, tamquam per Dei gratiam Catholicum, unanimi concordia diligatis & vereamini. Si quis vero Clericorum, aut Laicorum temeraria deinceps praesumptione huiusmodi Episcopum infestaverint, noverint se pertinacia sua Clerici quidem depositione multandos: Laici vero excommunicationi subiacendos. Data Laterani V. Non. Martii Indict. IX.

VII.

Confirmatio Primatus Toletanae Ecclesie supra ceteras omnes Hispaniarum Ecclesias.

Paschalis Episcopus Servus Servorum Dei, reverentissimo Fratri Berthardo Toletano Archiepiscopo eiusque successoribus canonice substituendis, in perpetuum.

Actorum Synodaliu decreta scrutantibus, liquet, quantana Toletana Ecclesia dignitatis fuerit ex antiquo, quantaque per eam in Ecclesiasticis negotiis utilitates accreverint. Unde & nos ejusdem Urbis statum, quantum nostra est facultatis, in ecclesiasticis dignitatibus gloria stabilire Domino adjuvante optamus. Igitur tum pro benignitate, Sanctae Romanae Ecclesiae debita, tum pro digna Toletanae Ecclesiae reverentia, tum etiam pro reverentissimi filii nostri praesantissimi Regis Ildefonsi postulationibus, cujus nimirum virtute & prudentia Toletana Ecclesia Mauro-

rum & Moabitarum jugo erepta est, te, carissime frater, juxta constitutum Praedecessoris nostri sanctae memoriae Urbani Papae Secundi in totis Hispaniarum Regnis Primatem fore, praesentis privilegii auctoritate sancimus, sicut ejusdem urbis constat antiquitus extitisse Pontifices. Pallio sane in Missarum solummodo celebrationibus uti debebis praecipuarum, quae subscriptae sunt, Festivitatum temporibus; tribus videlicet diebus in Nativitate Domini, in Epiphania, Hypapante, Coena Domini, Sabbato Sancto, tribus diebus in Pascha, in Ascensione, Pentecoste, tribus solemnitatibus Sanctae Mariae, Sancti quoque Michaelis, & sancti Joannis Baptistae, in omnibus Natalitiis Apostolorum, & eorum Martyrum, quorum pignora in vestra Ecclesia requiescunt, Sancti quoque Martini, & Ildefonsi Confessorum, & omnium commemoratione Sanctorum, in Consecrationibus Ecclesiarum, Episcoporum, & Clericorum, & in annuo Consecrationis tuae die, Natali etiam sancti Isidori, & Leandri. Primatem te universi Hispaniarum praesules respicient: & ad te, si quid inter eos graviore quaestione dignum exortum fuerit, referent: salva tamen Romanae Ecclesiae Metropolitanorum privilegii singulorum. Toletanam ergo Ecclesiam jure perpetuo tibi, tuisque, si divina praesiterit gratia, successoribus Canonice tenore hujus privilegii confirmamus, una cum omnibus Ecclesiis, & Dioecibus, quas proprio jure noscitur antiquitus possedisse: Praecipientes, de iis, quae Sarracenorum ad praesens subjacent ditioni, cum eas Domino placuerit potestati restituere populi Christiani, ad debitam Ecclesiae vestrae obedientiam, referantur. Illarum autem Civitatum Dioeceses, quae Sarracenis invadentibus Metropolitanis proprios perdidit, vestrae ditioni eo tenore subicimus, ut quoad sine propriis extiterint Metropolitanis, tibi ut proprio debeant subjacere. Si vero Metropolis qualibet in statum fuerit pristinum restituta; suo quoque Dioecesis Metropolitanae restituitur. Neque tamen ideo minus tua debet studere fraternitas, quatenus unicuique Metropolitanae restituatur gloria dignitatis. Haec & cetera omnia, quae ad antiquam Toletanae, Sedis Apostolicae concessione probari poterunt, nos tibi tuisque successoribus perpetuo possidenda contradimus, atque firmamus. Te, reverende frater, affectione intima exhortamur, quatenus dignum te tanti honore Pontificii semper exhibeas, Christianis, ac Sarracenis sine offensione semper esse procurans; & ad fidem infideles convertere, Domino largiente, verbis studeas, & exemplis. Sic ex tui Pallii dignitate, & Primatus prerogativa praecellans in oculis hominum, ut interius virtutum excellentia polleas coram superna oculis Majestatis. Si qua igitur in crastinum ecclesiastica secularive persona, hanc nostrae constitutionis sciens paginam, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui careat dignitate, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & a sanctissimo Corpore ac Sanguine Dei & Domini Nostri Jesu Christi Redemptoris aliena fiat, atque in extremo examine districte ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem Ecclesie justa servantibus sit pax Domini Nostri Jesu Christi, quatenus & hic fructum bonae actionis percipiant, & apud districtum Judicem praemia aeternae pacis inveniant. Amen. Amen.

Toletana Urbs ab Ildefonso Rege ex Maurorum servitute vindicata; Prima Hispaniarum Sedes declaratur: Eiusque Archiepiscopo Pallii usus conceditur.

Minores aliorum Episcoporum causa per ipsum cognoscenda.

Eique subicit Dioecesis Sarracenorum ditioni subiectas, cum primis de eorumdem manibus liberari congerit: Illos insuper, quae propriis Metropolitanis perdidit: Usque dum tamen iis restituantur.

Confirmatur quoque omnia Ecclesiae ejusdem jura & privilegia.

Adhortatio ad Berthardum ut Palloris munus pro debito adimpleat.

Poenae contra temeratores Privilegii huius.

Scr-

Paschalis Pa- pe subscriptio

Dat. die 6. Martii anno Domini 1101. Pontif. Paschalis an. 11.

Ex Tom. iii. Spicilegii Dacubriani.

Antiquas leges non esse inurmandas.

Atrebatensi Ecclesie proprius datur Episcopus.

Ex antiqua jura omnia, ac bona restituntur.

Cum iislem limitibus, quos antiquitus habebat.

Solite clausula contra violatores Chartae hujus.

Scriptum per manum Petri Notarii Regionarii & Scrinarii sacri Palatii. EGO PASCHALIS Catholicae Ecclesiae Episcopus subscribo: Datum Laterani per manum Johannis sanctae Romanae Ecclesiae Diaconi Cardinalis, secundo Nonas Martii, Indictione octava, Incarnationis dominicae anno MCI. Pontificatus autem Domini Paschalis Papae Secundi anno secundo.

VIII.

Confirmatio Episcopatus Atrebatensis, cui distincti a Cameracensi Dioecesi limites constituuntur

Paschalis Episcopus Servus Servorum Dei, venerabili fratri Lamberto Atrebatensi Episcopo, eiusque successoribus canonice substituendis, in perpetuum.

Quae a Patribus constituta sunt, oportet profecto, ut sub metu & irrefragabili auctoritate teneantur. Dignum enim est, ut nulla desidia negligantur, nulla diffensione violentur, nulla concertatione turbentur. Unde & nos, quod a pia memoriae Praedecessore nostro Urbano de restitutione Atrebatensis Ecclesiae constitutum est, justum omnino, & sacris Canonibus congruum perpentes, nostri quoque decreti auctoritate sancimus: ut videlicet Ecclesia eadem, sicut antiquitus Episcopali dignitate claruit, ita etiam in posterum, cardinalem per Dei gratiam sortiat Antistitem. Divinae siquidem miserationis affectum, quem in Ecclesiarum suarum & populorum restitutionibus operatur, debemus & nos competentibus subssequi ac implere suffragiis. Te igitur, dilectissime Ecclesiae Praedecessor noster, Domini restituente, constituit, nos quoque cum divini favoris praesidio in Episcopalis dignitatis functione firmamus. Quidquid autem praedictae Ecclesiae B. Remigii contulit, quidquid antiquis temporibus, dum Episcopali dignitate polleret, eam possidere consulerit; salvis legalibus institutis, & Romanae Ecclesiae privilegii tantum, tibi ac successoribus tuis permanere censemus. In quibus nominatim Archidiaconias duas, quarum una Atrebatensis, altera dicitur Obstrebandensis, praefata Ecclesiae confirmamus: & illos omnino limites inter Atrebatensem, & Cameracensem Ecclesias fore praecipimus, quos antiquitus fuisse, vel scriptorum monumentis, vel territoriorum diremptione, vel certis aliquibus iudiciis potuerit comprobari; ut annuente Deo Ecclesiarum pax nulla occasione turbetur: & quae pro fidelium salute statuta sunt, perenni tempore inconvulsa stabilitate persistant. Si quae sane ecclesiastica secularive persona, hanc nostrae constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui careat dignitate, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat: & a sacratissimo Corpore ac Sanguine Dei ac Domini nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districta ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco iusta servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus & hic fructum bonae actionis percipiant, & apud districtum Judicem praemia aeternae pacis inveniant. Amen. Amen.

na fiat, atque in extremo examine districta ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco iusta servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus & hic fructum bonae actionis percipiant, & apud districtum Judicem praemia aeternae pacis inveniant. Amen. Amen.

Scriptum per manum Petri Notarii Regionarii, & Scrinarii Sacri Palatii. PASCHALIS Catholicae Ecclesiae Episcopus. Datum Laterani, per manum Johannis sanctae Romanae Ecclesiae Diaconi Cardinalis, XVII. Kalend. Maii, Indictione IX. Incarnationis Dominicae anno MCI. Pontificatus autem Domini Paschalis Secundi Papae Secundo.

IX.

Confirmatio sententiae ab Urbano PP. II. editae in controversia inter Coenobium Cassinense & Abbatissam S. Mariae de Capua super Cella Cinglensi.

Paschalis Episcopus Servus Servorum Dei, venerabili fratri & compresbytero Ogerio Cassinensi Abbati salutem, & apostolicam benedictionem.

Officii nostri nos hortatur auctoritas, pro Ecclesiarum statu sollicitos esse, & quae recte statuta sunt, stabilire. Ea perpetuo Coenobii vestri causam de Cinglensi cella nequaquam statu illo dimovendam duximus, qui a Domino Praedecessore nostro sanctae memoriae Urbano scripti assertionem institutus agnoscitur. In Melfitana siquidem Synodo, quam largiente Domino, nostrae Ordinationis anno secundo solemniter celebravimus, Abbatissa, quae Cinglensem cellam ante tenuerat, vehementius reclamavit, se perperam tractatam, se passam injuriam asseverans. Cumque confessum totum suis questibus impleviffet, communis filius Johannes Ecclesiae nostrae Diaconus, absentiam tui gravatus, tandem surrexit, & negotium id canonice definitum exposuit. Cujus mox relationi confrater noster Oddo Episcopus Ostiensis testimonium contulit, dicens, vere Abbatissam de cella illa Domini Urbani Papae iudicio revesitam: vere post menses tres ad Barense Concilium invitatum, quod cum non iverit, nuntium destinavit: Ille, negotii finem subterfugiens, Abbatissam non plenius revesitam clamabat, quia quasdam Cellae cartas, defensionis suae necessarias, minime recepisset. Unde actum fuit, ut per manum Domini Rosfridi Beneventani Episcopi, cartae ipsae non ante requisitae in conspectu Concilii redderentur. Mox Papa, Beneventum regresso, iterum Abbatissa per literas, ut Sinvesiam venisset, ne quid gravaminis pati se illa iuste conquereretur, ad S. Germani oppidum, quod Casini Monti adjacet, veniendi accepit inducias. Venit tandem, sed causam aggredi recusavit, conquerens adhuc, quia non omnia Cinglensis cellae monumenta receperit. Fratres vero Cassinenses, sacramento probare praesto fuerunt, se nec plures nec alias in eodem loco cartas, quam reddiderant, invenisse. Illa quibusdam nostrum clam munimina cartarum ostendens, ad Pontificis conspectum producere

Dat. die 15. Aprilis anno Domini 1101. Pontif. an. 11.

Ex Originali in Archivio. editi Gattula Hist. Cassinens. Saecul. III. pag. 43.

Exordium. * forte, Ea propter

Urbani PP. super hac licentia. Abbatissa S. Mariae de Capua appellatio in Synodo Melfitana.

Causa inibi agitata.